

Рекомендації психолога для спілкування з дітьми на тему вербування та залучення до протиправної діяльності

1. Важливо побудувати безпечний простір для дітей та підлітків, де вони могли б висловлювати свою думку без страху осуду чи критики (важливо напочатку уроку проговорити, що їхні думки мають право на життя і що на цьому занятті ви дискутуєте щодо можливих ризиків без оцінювання відповідей).

2. Необхідним є звернення до досвіду дітей/підлітків - чи щось схоже траплялось в їхньому житті чи можливо хтось з однолітків ділився такою чи схожою ситуацією? Найбільше підліткам важливо показати, як те, що ви обговорюєте на уроці, безпосередньо стосується їхнього життя вже зараз, а не колись в майбутньому.

3. Під час відповідей дітей/підлітків не виправляйте їх одразу, не піддавайте критичі чи оцінці їхні роздуми (наприклад, “як можна так думати”, “це ж очевидно”, “а ви знаєте, скільки людей попало в халепу через такі дії” тощо) та не надавайте правильних відповідей.

Подосліджуйте разом з ними, а чому саме таке рішення вони обирають? Навіть, якщо вони відповіли вірно. Наприклад, хтось з дітей може погодитись на ситуацію, де пропонують кошти за інформацію. І дитина може пояснити це тим, що її батьки зараз без стабільної роботи і вона хоче їм допомогти. Тобто, першочергово, це питання про потребу родини, а не про безпеку в інтернеті. І тоді у схожій ситуації ми можемо підтримати дитину і проговорити, що поки вона чи він навчаються, це є основним обов’язком - отримати освіту, а завдання дорослого - працювати. Тому ви розумієте бажання дитини допомогти батькам, але її основна задача на зараз - навчання. Або це може бути тоді спільний підробіток з батьками там, де це можливо (щоб були поруч батьки, які зможуть забезпечити дитині безпеку).

Отже, основна задача педагога під час проведення таких уроків/занять - дати простір та час, щоб діти/підлітки могли самостійно подосліджувати міру того, що є безпечним та небезпечним, задаючи їм уточнюючі запитання чи пропонуючи поглянути на ситуацію з іншого боку - чим вона може нашкодити? Оскільки, насправді в кризовій ситуації нас не буде поруч, на жаль, і дитина має отримати навичку самій обдумати, а наскільки це дійсно небезпечно.